

послідовності, що дозволить оцінити загрози інвестиційного ринку та досягнуті очікуваного ефекту, налагодити стабільність інвестиційної діяльності, зростання інвестиційного потенціалу, що сприятиме залученню інвестиційного капіталу, впровадженню інвестиційних проектів та, як результат, фінансовому оздоровленню підприємства.

Важливою складовою організаційно-економічного механізму реалізації інвестиційного проекту на промислових підприємствах є використання принципів даного механізму. На підставі проведеного дослідження, систематизовано та доповнено принципи організаційно-економічного механізму, які поділені на первинні (інвестиційного розвитку, залучення інновацій, альтернативності та ефективності, послідовності, цільової спрямованості, адаптації до загроз інвестиційного ринку, надійності, нормативно-правового регулювання, раціонального використання ресурсів) та вторинні (взаємодії учасників інвестиційного проекту, професіоналізму експертної групи, корегування та контролю, управління експертною групою, комплексності та системності, безперервності, взаємодії складових елементів організаційно-економічного механізму, гласності). Використання первинних принципів дозволяє організувати процес формування організаційно-економічного механізму, визначити компоненти даного механізму.

#### **Використані джерела**

1. Микитюк П. П. Інвестиційно-інноваційний менеджмент: навч. посіб. Тернопіль: Економічна думка, 2015. 452 с.
2. Микитюк П. П. Управління проектами: навч. посіб. / під ред. П. П. Микитюка. Тернопіль: ТНЕУ, 2017. 320 с.

**Вітковська Сніжанна**

Тернопільський національний економічний університет  
(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту,  
публічного управління та персоналу Сkochиляс С.М.)

### **МЕДИЧНА РЕФОРМА: НОВІ МОЖЛИВОСТІ ДЛЯ ПЕРСОНАЛУ ЗАКЛАДІВ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я**

Трансформація системи охорони здоров'я створює додаткові можливості не лише для пацієнтів, але і для лікарів. В нових умовах медичний персонал може працювати:

- за трудовим договором у комунальному закладі охорони здоров'я, а його зарплата не залежить від тарифної сітки а регулюються трудовим або колективним договорами;
- як фізична особа-підприємець(ФОП) і мати приватну практику лікаря.

Лікарі-ФОП можуть отримувати фінансування за договором з Національною службою здоров'я України (НСЗУ). За 2019 рік понад 100 лікарів-ФОПВ стали партнерами Національної служби здоров'я. Разом вони надають послуги первинної допомоги майже 100000 пацієнтів і отримують дохід за кількістю підписаних декларації, а в них працює 167 лікарів.

Ці дві моделі мають специфіку в організаційній моделі реалізації. Якщо лікар працює за трудовим договором з комунальним чи приватним підприємством або за трудовим договором з лікарем-ФОП, то він має певні фіскальні зобов'язання: 18% від зарплати – податок на доходи фізичних осіб; ще 22% від фонду оплати праці (єдиний соціальний внесок) платить роботодавець, але фактично це також відсоток від доходу лікаря. При працевлаштуванні за трудовим договором лікар має право на відпустку в обсязі, встановленому законом, лікарняні обчислюються зі всього розміру заробітної плати, внески в Пенсійний фонд також сплачуються зі всієї зарплати, а це означає, що пенсія буде вищою. Гроші за підписані з пацієнтами декларації отримує заклад на свої рахунки. Заклад займається всіма організаційними питаннями, а лікарі домовляються з керівництвом про заробітну плату індивідуально, або шляхом колективного договору. У такій моделі лікарі можуть зосередитись лише на роботі з пацієнтами.

Якщо лікар відкриває власну практику в статусі ФОП, то він буде не тільки лікарем, а ще й підприємцем. А це означає, що вся відповідальність за його бізнес лежатиме на ньому. Буде потрібно орендувати і обладнати кабінет відповідно до табеля оснащення.

Спершу необхідно зареєструватись як фізична особа – підприємець. Слід подати у центр надання адміністративних послуг документи: паспорт, ІПН і заяву, в якій вказати КВЕД «Загальна медична практика» (86.21). Наступного дня можна отримати відповідне свідоцтво. Відразу після його отримання варто зареєструватись в органах податкової служби. Далі потрібно орендувати приміщення. Приміщення для медичної практики повинно відповідати вимогам Державних будівельних норм України «Будинки і споруди. Заклади охорони здоров'я ДБН В.2.2-10-2001» та встановленим санітарним нормам. Потім закупити обладнання, при цьому слід орієнтуватись на Примірний табель матеріально-технічного оснащення закладів охорони здоров'я та фізичних осіб-підприємців, які надають первинну медичну допомогу, затверджений наказом МОЗ від 26.01.2018 №148[1].

Після цього необхідно отримати ліцензію на діяльність із медичної практики, залучити пацієнтів до своєї практики. Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з медичної практики інституціоналізовані в постанові Кабінету Міністрів України від 02.03.2016 % 285 [1], де встановлено

організаційні, кадрові й технологічні вимоги до матеріально-технічної бази ліцензіата, обов'язкові для виконання під час провадження господарської діяльності з медичної практики, а також визначено вичерпний перелік документів, що додаються до заяви про отримання ліцензії на провадження господарської діяльності з медичної практики. Для отримання ліцензії необхідно подати в МОЗ: заяву про отримання ліцензії на провадження господарської діяльності з медичної практики; відомості суб'єкта господарювання про стан матеріально-технічної бази, наявність персоналу із зазначенням його освітнього і кваліфікаційного рівня; опис документів, що додаються до заяви про отримання ліцензії на провадження господарської діяльності з медичної практики.

Далі лікар-ФОП повинен зареєструватись в електронній системі охорони здоров'я. Для цього спочатку слід обрати і встановити медичну інформаційну систему. Відповідно до її інструкцій зареєструватися, ввівши такі дані: інформацію про себе як про ФОП (ЄДПРОУ, КВЕДи, юридичну адресу та контакти); особисті дані (паспортні дані, ІПН, контактний телефон, адресу електронної пошти); дані про ліцензію на медичну практику. Потім накласти свій кваліфікований електронний підпис. Після цього зареєструвати себе як лікаря в системі.

Гроші за підписані декларації за договором з НСЗУ надходитимуть безпосередньо на банківський рахунок лікаря-ФОП. Суттєво відрізняється режим оподаткування. Замість податку на доходи ФОП третьої групи, яку зазвичай обирають лікарі, сплачують 5% від усього доходу та ЄСВ – 22% від мінімальної зарплати. Якщо ЄСВ буде сплачуватися більшого розміру, то лікар має можливість отримати більший соціальний захист. Коли йти у відпустку – лікар вирішує сам, забезпечивши безперервне надання медичної допомоги своїм пацієнтам; зазвичай на час відпустки підписується договір із закладом або іншим лікарем.

Кожна і з запропонованих форм роботи лікарів має свої переваги, однак і в першу і в другому випадку якість надання медичних послуг залежатиме від рівня кваліфікації лікаря, уміння комікувати та бути мобільним в умовах цифрової економіки.

#### **Використані джерела**

1. Примірний табель матеріально-технічного оснащення закладів охорони здоров'я та фізичних осіб-підприємців, які надають первинну медичну допомогу. Наказ МОЗ від 26.01.2018 №148. URL: <https://bit.ly/2UPSqMM>.

2. Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з медичної практики. Постанова Кабінету Міністрів України від 02.03.2016 № 285 URL: <https://bit.ly/2YV5Y90>.